

ת"פ 57211/07/15 - מדינת ישראל נגד אברהם אהרונ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 57211-07-15 מדינת ישראל נ' אהרונ(עציר)
ת"פ 42965-07-15 מדינת ישראל נ' אהרונ(עציר)
ת"פ 7976-07-15 מדינת ישראל נ' אהרונ(עציר)
ת"פ 25479-12-14 מדינת ישראל נ' אהרונ(עציר)
ת"פ 55615-03-15 מדינת ישראל נ' אהרונ(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם אהרונ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ד"ר
גיל עשת

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בחמישה כתבי אישום, שלושה מהם מתוקנים, וכן בעבירות נוספות שיוחסו לו במסגרת תיק פל"א 180687/14. המדובר, בקווים כלליים, במסכת ארוכה של עבירות זיוף ומרמה כלפי קורבנות שונים, וכן בעבירות מס שהתלו לאותם מעשי מרמה.

בגין כלל המעשים בהם הודה, הורשע הנאשם בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה (5 עבירות) - עבירות על סעיפים 415 רישא + 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), זיוף (5 עבירות) - עבירות על סעיף 418 אמצע לחוק, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר (5 עבירות) - עבירות על סעיף 420 לחוק, הונאה בכרטיס חיוב (ריבוי עבירות) - עבירות על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב"), קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות) - עבירות על סעיף 415 לחוק, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות) - עבירות על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 25 לחוק, עבירה של הוצאת שיק ללא כיסוי - עבירה על סעיף 432 (א) לחוק וכן בגניבה (ריבוי עבירות) - עבירות על סעיף 384 לחוק. בנוסף הורשע הנאשם גם בשימוש במרמה, עורמה ותחבולה (ריבוי עבירות) - עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה"), ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס (19 עבירות) - עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ") וכן בעבירת זיוף על פי סעיף 117(ב)(7) לחוק מע"מ.

על פי כתב האישום **בת.פ. 57211-07-15**, אליו צורפו יתר ההליכים, בתאריך 18.2.2014 פנה הנאשם אל רעייתו של משה שני, וביקש לשכור ממנה ומבעלה (להלן: "המתלונן") דירה ברח' הרצל בפתח תקווה (להלן: "הדירה"). בהמשך אותו היום, הסכימו המתלונן והנאשם על השכרת הדירה לנאשם תמורת שכר דירה חודשי בסך 4,000 ₪, כמו כן סוכם בין הנאשם והמתלונן כי הנאשם ימציא למתלונן ערבות בנקאית להבטחת תשלומי שכר הדירה בסך 50,000 ₪. באותו היום, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל מקום עבודתו של המתלונן, ומסר למתלונן מסמך מזויף, שזויף על ידו או באמצעות אחר, הנחזה להיות אישור בגין העברה בנקאית שביצע הנאשם מחשבונו לטובת חשבון הבנק של המתלונן, בסכום של 4,000 ₪. למחרת, ביום 19.2.14 העביר הנאשם למתלונן, באמצעות הודעת דואר אלקטרוני, מסמך מזויף, שזויף על ידו או באמצעות אחר, הנחזה להיות ערבות בנקאית של בנק דיסקונט (להלן: "הבנק") על סך 50,000 ש"ח לטובת המתלונן ורעייתו. לאחר שפנה המתלונן לבנק על מנת לברר תקינותה של הערבות הבנקאית ונמסר לו כי המסמך מזויף וכי אין ערבות בנקאית כזו, ביקש המתלונן מהנאשם כי ימציא לו ערבות בנקאית תקינה. בתאריך 27.2.14 או בסמוך לכך, העביר הנאשם באמצעות נהג מונית מסמך מזויף נוסף הנחזה להיות ערבות בנקאית של הבנק על סך 50,000 ש"ח לטובת המתלונן ורעייתו. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בניסיון לקבלת דבר מה במרמה, בעבירת זיוף וכן בשימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר.

כאמור לעיל, להלן זה צורפו מספר כתבי אישום נוספים.

הראשון שבהם הוא כתב האישום המתוקן **בת.פ. 55615-03-15**, הכולל ששה עשר אישומים. במסגרת כתב אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הונאה בכרטיס חיוב (15 עבירות), קבלת דבר במרמה (16 עבירות), ניסיון הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות) וניסיון קבלת דבר במרמה (3 עבירות). באישום מספר 15 הורשע גם בעבירה של הוצאת שיק ללא כיסוי.

על פי המפורט בחלק הכללי, מיום 20.1.14 ועד ליום 17.2.14 הועסק הנאשם בחברת פדקס - פליינג קרגו (להלן: "פדקס") חברה לשילוח בינלאומי וזאת במוקד המכירות. בנוסף, בין החודשים יולי 2014 ועד לנובמבר 2014 במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, הועסק הנאשם במחלקת שירות הלקוחות בחברת X-BLADE, חברה העוסקת במכירת סכיני גילוח בשיווק ישיר לבית הלקוח (להלן: "X-BLADE"). במסגרת עבודתו בחברות אלו כנותן שירות, קיבל הנאשם מאת הלקוחות מספרי כרטיסי אשראי לצורך ביצוע רכישות לגיטימיות של השירותים והמוצרים אותם סיפקו החברות ללקוחות. לאחר שנחשף הנאשם לפרטי האשראי של לקוחות חברת פדקס ו-X-BLADE, העתיקם ועשה בהם שימוש ללא קבלת רשות מבעלי הכרטיסים. כל העסקאות המפורטות בכתב אישום זה בוצעו באמצעות מסירת מרכיבים מכרטיסי החיוב של הלקוחות ולא הוצגו פיזית בבתי העסק. כמו כן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, השתמש הנאשם בכתובת דואר אלקטרוני משתנה, אותה יצר על מנת להזינה ביישומים שונים של בתי עסק המספקים סחורות ושירותים ברשת האינטרנט, לתוכה הזין הנאשם את נתוני פרטי האשראי השונים.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ביצע הנאשם עסקאות בכרטיסי חיוב בסכום כולל של 171,211.35 ₪ זאת לצד סכומי כסף נוספים בדולר אמריקאי בסך 162.80. בנוסף, ניסה לבצע עסקאות בסכום כולל של 23,746.93 ₪ ובסכום של \$341.58, כפי שיפורט להלן.

על פי המפורט **באישום הראשון**, עובר ליום 17.2.14, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העתיק הנאשם את פרטי האשראי של כרטיס החיוב של הלקוחה אורן שירי וזאת במסגרת עבודתו בפדקס. ביום 17.2.14, ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב זה בבית העסק "פוטו ניסים" בסך 9,741 ש"ח. בהמשך למתואר, ניסה הנאשם לבצע ביום 19.2.14 שתי עסקאות בכרטיס החיוב בסך 4,101 ₪ כל אחת, בבית העסק "אופקים" בתל אביב. בהמשך אותו היום, ניסה הנאשם לבצע שתי עסקאות בכרטיס החיוב על סך 9,741 ₪ כל אחת בבית העסק "פוטו ניסים" בירושלים. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חוב של שירי בכוונה להונות וכן ניסה לעשות כן. בנוסף הורשע הנאשם בכך שקיבל במרמה 13,842 ₪ וכן בכך שניסה לקבל במרמה 19,482 ₪.

על פי עובדות **האישום החמישי**, עובר ליום 13.2.14, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העתיק הנאשם את פרטי האשראי של כרטיס החיוב של הלקוח פלג גל וזאת במסגרת עבודתו בפדקס וביום 17.2.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס חוב זה בבית העסק "גט טקסי" (להלן: "בית העסק"). בסך 350 ש"ח. בהמשך, ביום 18.2.14, ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב של גל בסך 176.95 ש"ח בבית עסק בחו"ל ולאחר מכן ביצע הנאשם 4 עסקאות נוספות בסך כולל של 544.1 ₪ בבית העסק. למחרת, ביום 19.2.14, ביצע הנאשם 3 עסקאות נוספות בכרטיס החיוב בסכום כולל של 342.8 ₪ בבית העסק וביום 20.2.14 ביצע בבית עסק זה שתי עסקאות נוספות. גם ביום 21.2.14 ביצע עסקה בכרטיס החיוב בבית העסק בסך 75 ₪ ובאותו היום ביצע 2 עסקאות נוספות בכרטיס החיוב, האחת בשווי 472.38 ש"ח בבית העסק "סופר זול בן גוריון בע"מ" והשנייה בבית העסק "מובילים מהלב" בסך 400 ש"ח. ביום 22.2.14, ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב בסך 30.4 ₪ בבית העסק ובמהלך אותו היום ביצע עסקה נוספת בסך 108 ₪ במסעדת "ספגטים". לבסוף, ביום 23.2.14 ניסה הנאשם לבצע עסקה אינטרנטית באמצעות PAYPAL בסך 3,616.93 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס החיוב בכוונה להונות וכן ניסה לעשות כן. בנוסף הורשע הנאשם בכך שקיבל במרמה 2,612.74 ₪ וכן ניסה לקבל במרמה 3,616.93 ₪.

על פי האמור **באישום השישי**, עובר ליום 28.2.14, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העתיק הנאשם את פרטי האשראי של כרטיס החיוב של הלקוחה פנינה שטרנבוך וזאת באופן שאינו ידוע למאשימה. ביום 28.2.14 ביצע הנאשם שתי עסקאות באמצעות כרטיס החיוב בסך 309 ש"ח כל אחת בבית העסק "גט טקסי". בנוסף, ביום 2.3.14, ביצע הנאשם שבע עסקאות נוספות בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 476.2 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס החיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 1094.2 ₪.

האישום השביעי מתאר כי עובר לחודש נובמבר 2014 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח איל זילברשטיין וזאת במסגרת עבודתו בחברת X-BLADE. ביום 12.2.15 ביצע הנאשם שתי עסקאות בכרטיס חוב זה בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 118 ₪ ולמחרת, ביום 13.2.15 ביצע בבית עסק זה 3 עסקאות נוספות בסכום כולל של 251.1 ₪. כך גם פעל הנאשם מיום 15.2.15 ועד יום 27.2.15 כאשר ביצע שש עסקאות בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 534.9 ש"ח, כמו כן, ביצע ביום 15.2.15 עסקה נוספת מול בית העסק "גולן טלקום" בסך 216 ₪ וביום 17.2.15 ביצע עסקה מול בית העסק "קוליברי פלאירס" בסך 200 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 1,310 ₪.

במסגרת **האישום השמיני** מפורט כי עובר לחודש נובמבר 2014 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח חיים גל

וזאת במסגרת עבודתו בחברת X-BLADE. ביום 10.3.15 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב בבית העסק "גאדג'ט מובייל" בסכום כולל של 8,142 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 8,142 ₪.

על פי עובדות **האישום התשיעי** עובר לחודש נובמבר 2014 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוחה מירי פישרוזאת במסגרת עבודתו בחברת X-BLADE. ביום 26.10.14 ביצע הנאשם שתי עסקאות בכרטיס חיוב זה בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 232 ₪ ולמחרת, ביום 27.10.14 ביצע בבית עסק זה 4 עסקאות נוספות בסכום כולל של 305.1 ₪. בנוסף, ביום 28.10.14 ביצע עסקה נוספת בבית העסק "גט טקסי" בסכום 74 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 611.1 ₪.

על פי עובדות **האישום העשירי**, עובר לחודש נובמבר 2014 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח אליעזר שינזון (להלן: "הלקוח") וזאת במסגרת עבודתו בחברת X-BLADE. ביום 5.2.15 ביצע הנאשם שלוש עסקאות, הראשונה בסך 208.9 ₪ בבית העסק "אתי כל מרקט", השנייה בבית העסק "ינות ביתן" בסך 645.91 ₪ השלישית בבית העסק "אוסקה" בסך 309 ₪ וכן ניסה לבצע שתי עסקאות נוספות בבית העסק "טרוניק שיווק" בסך 324 ₪ כל אחת. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות וכן ניסה לעשות כן. בנוסף הורשע הנאשם בכך שקיבל במרמה 1,163.81 ₪ וכן ניסה לקבל במרמה 648 ₪.

באישום **האחד עשר** מפורט כי עובר לחודש נובמבר 2014 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח פרנפס שלום (להלן: "הלקוח") וזאת במסגרת עבודתו בחברת X-BLADE. ביום 13.10.14 ביצע הנאשם עסקה טלפונית בכרטיס החיוב במסגרתה רכש מקרר נורמנדי בעלות 2,099 ₪ מבית העסק "היכל החשמל" בפתח תקווה. עבור העסקה שילם בשני תשלומים נפרדים סכום כולל של 2,050 ש"ח ובנוסף שילם 49 ₪ בגין ביצוע העסקה. בהמשך, מכר הנאשם את המקרר באמצעות אתר האינטרנט "יד 2". בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 2,099 ₪.

על פי עובדות האישום **השנים עשר**, עובר ליום 13.2.14 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח מטיו ליבר וזאת במסגרת עבודתו בחברת פדקס. בהמשך לאמור באישום האחד עשר, ולאחר שהנאשם ביצע את עסקת רכישת המקרר בבית העסק "היכל החשמל", התקשר הנאשם ביום 14.10.14 לחברת "מובילים בישראל" וביקש כי המקרר יועבר מבית העסק בפתח תקווה לירושלים. בנסיבות אלה מסר הנאשם את פרטי כרטיס החיוב של הלקוח מטיו ליבר לבית העסק "מובילים בישראל" וביצע עסקה בכרטיס החיוב בסך 1,200 ₪ המחולקת לשני תשלומים. בנוסף, במהלך החודשים ספטמבר 2014 - נובמבר 2014 ביצע הנאשם 47 עסקאות בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 5,809.5 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בכרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל 7,009.5 ₪.

על פי המפורט באישום **השלשה עשר**, עובר ליום 13.2.14 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח דוד שוראקי וזאת במסגרת עבודתו בחברת פדקס. ביום 4.4.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס חיוב זה בבית העסק "מאיה שירותי הובלה" (להלן: "בית העסק") שעניינה הובלת ציוד ממקום אחד למשנהו, בסך 850 ₪. ביום 11.4.15 ביצע בבית

העסק עסקה נוספת בסך 900 ₪ וביום 16.4.14 ביצע עסקת אחסנה שבועית מתחדשת עד ליום 5.5.14 ובסך הכל שילם 1400 ₪ עבור עסקה זו. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל 3,150 ₪.

על פי האמור באישום **הארבעה עשר**, עובר לחודש יולי 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העתיק הנאשם את פרטי האשראי של כרטיס החיוב של הלקוח מאיר נויפלד (להלן: "הלקוח") וזאת באופן שאינו ידוע למאשימה. בימים 3.7.14 ו-10.7.14 ביצע הנאשם שתי עסקאות בכרטיס החיוב של הלקוח בבית העסק "HI PHONE" בסכום כולל של 9,800 ₪. בנסיבות אלה ביצע הנאשם שתי עסקאות נוספות בכרטיס החיוב ביום 17.7.14 בבית העסק "עידן הקריוקי" בסכום כולל של 4,950 ₪. בהמשך, בין המועדים 3.8.14 ועד ליום 8.8.14 ביצע הנאשם 15 עסקאות נוספות בכרטיס החיוב של הלקוח בבית העסק "גט טקסי" בסכום כולל של 816 ₪. בנוסף, ביום 5.8.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב במסגרתה רכש חמישה מכשירים סלולאריים מסוג "אייפון 5" בבית העסק "איי דיגיטל סטור" בסך 17,958 ₪ וקיבל לידו את המכשירים עוד באותו היום, עת הגיע למחסן בית העסק. כמו כן, ביום 6.8.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב של הלקוח בבית העסק "קשרי מחשב" בסך 2,767 ₪ במסגרתה רכש "אייפד" ומוצרים נלווים. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל במרמה 36,291 ₪.

כמפורט באישום **החמישה עשר**, במועד הרלוונטי החזיק הנאשם בחשבון בנק בבנק הבינלאומי. ביום 27.12.10 הוגבל חשבונו עד ליום 26.12.11. בהמשך, ביום 22.1.13 הוגבל חשבונו של הנאשם בשנית והוגדר "מוגבל חמור הוצאה לפועל" וזאת עד ליום 27.7.17. ביום 31.12.14 ביצע הנאשם עסקה טלפונית לרכישת עשרה מכשירים סלולאריים מסוג "אייפון 6 פלוס" מול בית העסק "איי דיגיטל". בהמשך, באותו יום, עת הגיע הנאשם למחסן בית העסק, מסר הנאשם שיק בסך 44,800 ₪, המשוך על חשבונו וקיבל את המכשירים. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהוציא שיק ללא כיסוי ושיקבל את המכשירים במרמה.

על פי המפורט באישום **השישה עשר**, עובר ליום 17.2.14 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח אריאל אדרי וזאת במסגרת עבודתו בחברת פדקס. ביום 10.9.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס חיוב זה בבית העסק "איי דיגיטל" בסכום של 10,400 ש"ח ורכש שלושה מכשירים סלולאריים מסוג "אייפון 5 S". בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל 10,400 ₪.

כמפורט באישום **השבעה עשר**, עובר לחודש יולי 2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, העתיק הנאשם את פרטי האשראי של כרטיס החיוב של הלקוח גד ברק (להלן: "הלקוח") וזאת באופן שאינו ידוע למאשימה. ביום 19.2.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב של הלקוח מול בית העסק "בצלאל אקדמיה לאומנויות" בסך 3,366 ₪ וביום 26.2.14 ביצע שתי עסקאות מול בית העסק "סי.טי.איי גו מובייל" בסכום כולל של 6,999 ₪. כמו כן, במהלך חודש אפריל 2014 ותחילת חודש מאי 2014 ביצע מספר עסקאות בכרטיס החיוב של הלקוח מול מספר בתי עסק שונים בסכום כולל של 12,527 ₪. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל 22,420 ₪.

על פי המפורט באישום **השמונה עשר**, עובר ליום 17.2.14 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח שמואל זיילר

וזאת במסגרת עבודתו בחברת פדקס. ביום 23.2.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס חיוב זה בבית העסק "מובייל פאשן" בסך ₪ 2,300. בנוסף, ביום 24.2.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס החיוב מול בית העסק "סלאריקס ישראל" בסך ₪ 1,000. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל ₪ 3,300.

על פי האמור באישום **התשעה עשר**, עובר ליום 17.2.14 העתיק הנאשם את פרטי האשראי של הלקוח גדי גילאון וזאת במסגרת עבודתו בחברת פדקס. ביום 23.2.14 ביצע הנאשם עסקה בכרטיס חיוב זה בבית העסק "איי דיגטל" בסך ₪ 13,866 עקב רכישת ארבעה מכשירים סלולאריים מסוג "אייפון 5S". בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בכך שהשתמש בפרטי כרטיס חיוב בכוונה להונות ובכך שקיבל ₪ 13,866.

כתב האישום המתוקן **בת.פ. 42965-11-14**, כולל 6 אישומים. במסגרת כתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה (ריבוי עבירות), הונאה בכרטיס חיוב (ריבוי עבירות), גניבה (ריבוי עבירות) ובשימוש במרמה, עורמה ותחבולה (ריבוי עבירות). כתב אישום זה מגולל מספר אישומים שעניינם מעשי הונאה שביצע הנאשם בהיותו עובד בסוכנות ביטוח. על פי המפורט בחלק הכללי, במהלך שנת 2013 עבד הנאשם בסוכנות הביטוח "אביבית". במהלך עבודתו בסוכנות, הונה הנאשם את לקוחותיו תוך הצגת מצג שווא וגרם להם להפקיד כספים בחשבונות האישי, בעוד הם סברו כי הכספים מועברים לחשבון הסוכנות ולחברות הביטוח השונות. בנוסף, במסגרת עבודתו הגיעו לידי הנאשם פרטי כרטיסי אשראי של עובדי הסוכנות ולקוחות הסוכנות, והנאשם עשה בהם שימוש ללא רשות. כמו כן, במסגרת עבודתו קיבל הנאשם מוצרים, שירותים וסכומי כסף במרמה. במעשיו המיוחסים לו בכתב אישום זה, קיבל הנאשם במרמה ₪ 68,289, ביצע הונאה בכרטיסי חיוב בסכום כולל של כ-₪ 40,000 וכן גנב סכומי כסף בסך ₪ 36,498.

על פי המתואר באישום **הראשון**, ביום 12.12.13 שלח הנאשם הודעת דואר אלקטרוני לנציג חברת מסקיו המבוטחת על ידי הסוכנות, ובה פירט את חובותיה המצטברות של חברת מסקיו לחברת הביטוח "הפניקס" (להלן: "הפניקס") בסכום כולל של ₪ 22,049. ביום 24.12.13 שלח הנאשם הודעת דואר אלקטרוני נוספת לנציג חברת מסקיו וביקש ממנו להעביר את סכום החוב לחשבונות האישי בבנק הפועלים (להלן: "החשבון האישי") תוך הצגת מצג שווא לפיו מדובר בחשבון בנק של חברת הביטוח "הפניקס". במעשיו אלה קיבל הנאשם במרמה ₪ 22,049.

כאמור באישום **השני**, עובר ליום 29.12.13 פנתה לקוחת הסוכנות, יעל זימן (להלן: "יעל"), וביקשה להפקיד 10,000 ₪ בקרן ההשתלמות של הפניקס. ביום 29.12.13 שלח הנאשם הודעת דואר אלקטרוני ליעל וביקש ממנה להפקיד את הכסף בחשבונות האישי תוך הצגת מצג שווא לפיו מדובר בחשבון בנק של חברת הביטוח "הפניקס", בהמשך להוראתו של הנאשם, הפקידה יעל את הכסף בחשבונות האישי. במעשיו אלה קיבל הנאשם במרמה 10,000 ₪.

על פי המתואר באישום **השלישי**, בחודש דצמבר 2013, פנו עופר פחימה ואלעד קדוש, לסוכנות על מנת להצטרף לביטוח בריאות ולקרן השתלמות. עובר ליום 16.12.13 פנה אליהם הנאשם ואמר להם כי עליהם להפקיד את הסכום אותו הם מעוניינים לבטח בקרן, בחשבון הבנק של חברת "IBI" (להלן: "IBI") ומסר להם את פרטי חשבונות האישי תוך הצגת מצג שווא כי מדובר בחשבון הבנק של "IBI". בהתאם להוראתו הפקידו עופר ואלעד בחשבונות האישי 18,120 ₪ כל אחד. במעשיו אלה קיבל הנאשם במרמה 36,240 ₪.

על פי עובדות **האישום הרביעי**, עובר ליום 28.8.13, מסרה רעיה עמית (להלן: "רעיה") את פרטי כרטיס האשראי שלה לנאשם, לצורך ביצוע עסקה במסגרת עבודתו בסוכנות. הנאשם שמר את פרטי כרטיס החיוב והחל מיום 28.8.13 ועד ליום 11.12.13 ביצע באמצעותו 78 עסקאות לצרכיו האישיים, בסכום כולל של 27,797 ₪. בהמשך, במהלך חודש דצמבר 2013 או בסמוך לכך, חדר לתיבת הדואר האלקטרוני של מעסיקו, זיו אביבי (להלן: "זיו"), ולתיבות הדואר האלקטרוני של 2 בנותיו של זיו וכן לתיבת הדואר של רעיה, ללא רשותם, ובדק האם גילו את מעשי ההונאה שתוארו לעיל.

במהלך חודש ספטמבר 2013 הגיעו לידי הנאשם, בדרך שאינה ידועה למאשימה, פרטי כרטיס האשראי של אורלי קטן (להלן: "אורלי"), חברתו לעבודה בסוכנות, וביצע באמצעות פרטי כרטיס החיוב של אורלי שתי עסקאות בסכום של 178 ₪. מאיה קורן (להלן: "מאיה") היא חברה קרובה של הנאשם, עובר ליום 31.8.13, ביקשה מאיה מהנאשם לעזור לה להזמין באמצעות האינטרנט חדר בלונדון. אביה של מאיה מסר לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שלו לצורך ביצוע ההזמנה. הנאשם שמר את פרטי כרטיס האשראי והחל מיום 31.8.13 ועד ליום 2.12.13 ביצע באמצעותו במרמה עסקאות לצרכיו האישיים בסכום כולל של 13,000 ₪. במעשיו אלה השתמש הנאשם בכרטיס חיוב בכוונה להונות, חדר שלא כדין לחומר במחשב וקיבל במרמה כ-41,000 ₪.

כאמור ב**אישום החמישי**, לאחר שמאיה נסעה ללונדון, ביקשה היא מהנאשם לעזור לה בעסקה בנקאית ומסרה לידי את שם המשתמש וסימט האינטרנט של חשבון הבנק שלה. הנאשם ניצל את האמון שנתנה בו מאיה והחל מיום 30.9.13 ועד ליום 22.1.14 ביצע העברות בנקאיות מחשבונה של מאיה לחשבונו האישי וכן משך מהחשבון סכומי כסף במזומן באמצעות SMS בסכום כולל של 35,498 ₪.

ביום 13.12.13, ניגש הנאשם למחשבו האישי של זיו אביבי, כאשר באותה העת דף האינטרנט של חשבון הבנק שלו היה פתוח וביצע, באמצעות דף אינטרנט זה, משיכת כסף מזומן בסך 1,000 ₪. במעשיו האמורים גנב הנאשם ממאיה ומזיו, במספר רב של הזדמנויות בסכום כולל של 36,498 ₪.

במסגרת **האישום השישי** הורשע בכך שבמהלך שנת 2013 ביצע הנאשם מעשי מרמה, הונאה, וגניבה (להלן: "תחום העיסוק") כמפורט באישומים 1-5 לכתב אישום זה. לנאשם היו הכנסות מעיסוקו בתחום העיסוק בסך שאינו פחות מ-132,387 ₪. ביום 15.1.13 מילא הנאשם בקשה להקלה ולתיאום מס על ידי מעביד, לפי תקנות מס הכנסה בה התחייב להודיע על כל שינוי בהכנסותיו תוך שבעה ימים מתאריך השינוי. בתקופה הרלבנטית פעל הנאשם במרמה עורמה ותחבולה על מנת להתחמק ממס בכך שלא הודיע לפקיד השומה על עיסוקו שבתחום העיסוק, נמנע מלדווח על הכנסותיו מתחום העיסוק למרות התחייבותו לעשות כן, העלים הכנסות מפקיד השומה בסכום שאינו פחות מ-132,387 ₪.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן **בת.פ. 7976-07-15** הכולל אישום בעבירות של זיוף, שימוש במסמך מזויף, וקבלת דבר במרמה, הורשע הנאשם בכך שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום יצר חובות כלפי מי שהייתה אז בת זוגו, אשר אף התגוררה עמו באותה העת. חובות אלה יצר על ידי שימוש בפעולות בנקאיות שונות בחשבונה, ובין היתר יצר

חוב כלפי בנק הפועלים בסכום של 53,000 ₪, שבעקבותיו נפתח לה תיק הוצאה לפועל. בנסיבות אלה, עובר ליום 30.1.14 ובשל רצונו של הנאשם לזכות מחדש באמונה, זייף הנאשם מסמך הנחזה להראות כהחלטת רשם הוצל"פ, המעיד כי תיק הוצל"פ נגד בת הזוג ייסגר וההליכים ייעצרו כיוון שהחוב נפרע. מסמך זה מסר הנאשם לבת זוגו תוך יצירת מצג שווא כי מדובר בהחלטה אמתית, מתוך מטרה להראות לה כי החוב שיצר שולם. מסמך זה הניח את דעתה של בת הזוג והיא אכן קיבלה את הרושם לפיו החוב שולם. ביום 30.1.14, הגיעה למשרדי הוצל"פ בירושלים ומסרה את המסמך המזויף למנהל מדור שירות לחייב של לשכת הוצל"פ, במטרה לבטל ההליכים נגדה ולסגור את תיק הוצל"פ שנפתח, מתוך אמונה כי מדובר במסמך אמיתי. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בזיוף מסמך ובשימוש בו בכוונה לקבל דבר במרמה.

כאמור לעיל, במעמד צירוף ההליכים הודה הנאשם בעובדות מוסכמות שהוצגו במסגרת **תיק פל"א 180687/14** והורשע בכך שבשלוש הזדמנויות שונות, במהלך חודש אפריל 2014 יצר קשר עם חברת פלאפון, התחזה למורשה חתימה בחברות שונות וביקש לקבוע פגישה לצורך רכישת טלפונים ניידים עבור חברות אלה. ניסיונות אלה לא הבשילו. בהזדמנות הרביעית התחזה הנאשם לנציג חברת ההפקות "אב ניר בע"מ" (להלן: "החברה") וקבע פגישה עם נציג פלאפון. נציג פלאפון, שחשדו התעורר, פנה למשטרה וזו הורתה לו לתאם פגישה עם הנאשם, אליה הצטרף שוטר סמוי אשר הציג עצמו כמתלמד בחברת פלאפון. במעמד פגישה זו, שנערכה ביום 23.4.14, הציג עצמו הנאשם כמורשה חתימה של החברה, הציג טופס התאגדות מזויף, מכתב מזויף מעו"ד לפיו הנאשם מורשה חתימה בחברה וכן חותמת מזויפת של החברה וביקש לרכוש שבעה טלפונים ניידים מסוג "אייפון 5S". נציג פלאפון הציג לנאשם חוזה עליו הוא חתם באמצעות החותמת המזויפת. בשלב זה נעצר על ידי השוטרים. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירת ניסיון קבלת דבר במרמה, 3 עבירות זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר וב-3 עבירות של שימוש במסמך מזויף.

בנוסף, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום **בת.פ. 14-12-25479** והורשע בכך שבמהלך השנים 2009-2011 עסק בשירותי אמרגנות והפקות והיה רשום כעוסק מורשה לעניין חוק מע"מ. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ניכה הנאשם מס תשומות ב-19 דוחות תקופתיים אותם הגיש למנהל מס ערך מוסף בסך 261,297 ₪ וזאת בהיעדר מסמכים ובמטרה להתחמק מתשלום מס. במהלך הביקורת נדרש הנאשם להמציא למאשימה את חומר הנהלת החשבונות של עסקו, אולם לא עשה כן. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם ב-19 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס- עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ וכן בעבירת זיוף על פי סעיף 117(ב)(7) לחוק מע"מ.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים בדצמבר 2015, הוסכם כי הנאשם יופנה בטרם הטיעונים לעונש לשירות המבחן על מנת שיתקבל בעניינו תסקיר, מבלי שגובשו הסכמות לעניין העונש.

תסקיר שירות המבחן:

בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים, התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר מטעם שירות המבחן. התסקיר תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם והתייחס למצבו המשפחתי והאישי. מהתסקיר עולה כי מדובר בבחור צעיר כבן 27, רווק, בן למשפחה נורמטיבית, אשר סיים 12 שנות לימוד במגמת תיאטרון, שירת שירות צבאי חלקי ושחרר מטעמי בריאות.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר שחרורו מהצבא עבד בתחום ההפקה והתיאטרון אך מאחר ותחום עיסוק זה נתפס בעיניו כחסר יציבות התקבל לעבודה בחברות אשראי, חברות ביטוח וסוכנות ביטוח. כמו כן, בהתייחסו למערכות יחסים זוגיות ציין כי בשנים האחרונות ניהל קשר זוגי אך התקשה להתנהל בצורה תקינה במסגרתו ותיאר מערכת יחסים שאופיינה בחוסר יציבות וחרדה גבוהה מצדו באשר לאפשרות פרידה.

בפני שירות המבחן הציג עצמו הנאשם כמי שבמהלך השנים שאף להצלחה ובדרך כלל השקיע מאמץ והגיע להישגים גבוהים במסגרות השונות ואף הציג תעודות הערכה מבית הספר התיכון וכן משירותו הצבאי. עוד מסר הנאשם כי במסגרת עבודתו במהלך השנים בחברות שונות, הגיע להישגים וזכה להערכה רבה מצד הממונים עליו ומצד לקוחות בהם טיפל. בעקבות כך אף זכה לתגמולים כספיים. את הרקע לביצוע העבירות הסביר בכך שלצד תחושת סיפוק מהצלחתו, היה נתון במתח לאור תחושת הלחץ שחווי להוכיח את עצמו ואת יכולותיו במכירות, כמו גם במסגרת הקשר הזוגי, בגלל רצונו להוכיח מסוגלות בפני בת זוגו ולעמוד בציפיותיה. עוד הסביר כי התקשה להציב לעצמו גבול למול הפיתוי לרווח קל וקשר את ריבוי העבירות באובדן שליטה על התנהגותו ובתלות שפיתח בהימורים, שגררה אף נטילת הלוואות מגורמים שוליים. הנאשם הביע חרטה בפני שירות המבחן ושירות המבחן התרשם מכך שהנאשם מכיר בחומרת מעשיו ומבין שהיה מרוכז בצרכיו.

משיחה שערכה קצינת המבחן עם גורמי הטיפול בכלא "מעשיהו", שם הנאשם עצור מיום 15.3.15, עלה כי הנאשם נמצא בקשר טיפולי שבועי ומגיע בהתמדה לכל השיחות הטיפוליות תוך שהוא משתף מעולמו הפנימי. העובדת הסוציאלית המטפלת בעניינו במסגרת מעצרו, ציינה בפני קצינת המבחן את התרשמותה משיתוף אותנטי ומרצון לטיפול ולשינוי תוך שהוסיפה כי רק לאחר גזר הדין ניתן יהיה לגבש עבור הנאשם תוכנית טיפולית ייעודית בתחום המרמה.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, בעל אישיות כריזמטית וכישורים בתחום הקוגניטיבי, המאופיין בפער בין יכולותיו אלו לבין יכולות רגשיות. להתרשמותה של קצינת המבחן הנאשם מאופיין בדימוי עצמי וגברי נמוך והוא זקוק להערכת הסביבה ולאורך השנים היה ממוקד בהוכחת מסוגלותו, בעיקר בהיבט התעסוקתי והכלכלי. להערכת קצינת המבחן התנהל במרמה על רקע קשיי לעמוד בתחושת הלחץ והמתח המתמשכים בגין הפער שבין יכולותיו בפועל לבין היכולות אותן ביקש להפגין וכן על רקע נטייתו להימורים. עוד התרשמה קצינת המבחן מכך שהנאשם נטה להיות מרוכז בצרכיו ולהתמקד בחיפוש אחר רווח, באופן שגרר קושי בהצבת גבולות פנימיים ואף קושי להיעזר בגבול חיצוני שהוצב לו בהרשעתו הקודמת ובעונש המאסר המותנה שהוטל עליו. כיום, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מכיר בחומרת התנהגותו, חווה תחושת בושה ולוקח אחריות על בחירותיו ומבטא תחושות חרטה תוך שהוא מבין את נזקקותו לטיפול.

בבוא קצינת המבחן לבחון את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד ואת הסיכוי לשיקום, התייחסה היא להרשעתו הקודמת, לריבוי העבירות שביצע ולדיווחיו על התמכרותו להימורים. בנוסף התייחסה למאפייני אישיותו של הנאשם ולתחושת הערך העצמי הנמוך אותה הוא חש. כגורמי סיכוי לשיקום התרשמה קצינת המבחן מנטילת האחריות למעשיו ותחושת החרטה אותה הוא מבטא ויכולתו לבחון את התנהלותו במסגרת ההליך הטיפולי בו נטל חלק במהלך מעצרו. עוד התרשמה כגורמי סיכוי לשיקום מתפקודו התקין במסגרת המעצר והתרשמות העובדת הסוציאלית מיכולתו להיתרם מטיפול ייעודי ורצונו ליטול חלק בטיפול כזה בין כתלי הכלא. להערכת שירות המבחן, לטיפול זה תהיה השפעה על הפחתת הסיכון להישנות העבירות בעתיד.

נוכח האמור לעיל, והתרשמות שירות המבחן מהצורך בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי המליץ שירות המבחן על ענישה משמעותית שתאפשר בניית תכנית טיפולית ייעודית עבורו, תוך שציין את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה כי מדובר במאסר ראשון עבורו.

ראיות נוספות לעונש:

עובר לטיעונים לעונש הוגשה חוות דעת פרטית מטעם העובד הסוציאלי נועם אלון, ע/5, במסגרתה מפורטת, בין היתר, התרשמותו של העובד הסוציאלי לפיה קיימים אצל הנאשם קווים אישיותיים גבוליים ואנטי סוציאליים וכן התמכרות להימורים. בנוסף התרשם כי רמת המוטיבציה של הנאשם להירתם להליך טיפולי היא גבוהה וכי הביע נכונות לנצל את תקופת מאסרו לתהליכי שיקום ארוכים. אציין כי עיקרי התרשמותו של העובד הסוציאלי עולים בקנה אחד עם התרשמותו של שירות המבחן על כן לא מצאתי לנכון לפרט התרשמותו מעבר לאמור. כמו כן, העידו מטעם ההגנה אביו של הנאשם, מר יוסי אהרונ וזאמו הגב' אורית אהרונ. האב תיאר את הנאשם כאדם מוכשר ואינטליגנטי וכמי שתורם לחברה. כמו כן הביע תקוותו כי הנאשם יטול חלק בהליך טיפולי שיעזור לו. אמו של הנאשם ציינה בדבריה את התרשמותה כי המעצר הועיל ועשה שינוי בנאשם, מכיוון שכיום כאשר היא משוחחת עמו היא מבחינה בהתבטאויות שונות מצדו. עוד ביטאה את רצונה כי הנאשם ישוב למוטב וינצל את כישוריו באופן מיטבי. בנוסף הוגשה אסופת מסמכים, ע/6, הכוללים בין היתר תעודות הערכה והוקרה. בנוסף הוגש קובץ מסמכים נוספים הנוגעים למצבו הכלכלי של הנאשם, ע/7.

טיעוני הצדדים:

במסגרת הטיעונים לעונש ומכיוון שהנאשם צירף מספר כתבי אישום להם היו צד גורמים שונים מרשויות התביעה, נשמעו בפניי מטעם המדינה טיעוניהם של נציגת התביעה המשטרית, נציגת הפרקליטות וכן נציג רשות המיסים. להלן אציג את טיעוני הצדדים לעונש על פי הסדר בו נשמעו בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה מטעם התביעה המשטרית - שלוחת פתח תקווה:

בטיעוניה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם אשר ביצע העבירות המיוחסות לו במסגרת כתב האישום בת.פ. 55615-03-15 במהלך כשנה באופן שיטתי ובאינטנסיביות, באופן המצביע על התנהגות עבריינית מתוכננת. לדבריה, במסגרת מעשיו ניצל הנאשם את האמון שניתן בו במסגרת עבודתו, ניגש למאגרי מידע של החברה וגנב מאנשים תמימים אשר ביצעו רכישות מהחברה בה עבד הנאשם את נתוני כרטיסי החיוב. לדבריה בולט מהעסקאות שביצע הנאשם כי המניע לביצוע העבירה הנו כלכלי ונועד לאפשר לנאשם לחיות חיי רווחה ונהנתנות. בנוסף עמדה על הנזק שנגרם למתלוננים תוך שהדגישה כי למתלונן באישום מספר 15 נגרם נזק כספי מכיוון שהוא לא פוצה בעבור היעדר הכיסוי של השיק שנמסר לו על ידי הנאשם. באשר לנזק המגולם ביתר האישומים ציינה כי אמנם חברות האשראי מפצות את הלקוחות אך העובדה כי נגרם נזק דווקא לחברות האשראי ולא לאדם הבודד אינה בעלת חשיבות משמעותית מכיוון שנזק זה גולגל לכתפי הציבור בכללותו. עוד הדגישה כי התנהגותו של הנאשם מעידה על המסוכנות הנשקפת ממנו ועל התעוזה שלו, בכך שפיצל את התשלומים על מנת ליצור חיובים נמוכים יותר ובכך שפתח תיבת דואר אלקטרונית אך ורק

לצורך הרכישות אלה. בנוסף הדגישה כי הנאשם ניהל חייו על חשבונם של האחרים. עוד התייחסה לעבירות הניסיון, שלא הושלמו בשל נסיבות שאינן קשורות בנאשם ועמדה על כך שהנאשם ניסה לבצע מעשי הונאה בהיקף של עשרות אלפי שקלים.

בטיעוניה הנוגעים למתחם העונש ביקשה כי בית המשפט יראה את האירועים כאירועים נפרדים ולא כמסכת אחת, וכן ציינה את הפגיעה בערכים המוגנים ואת הפגיעה בזכות המתלוננים לקניינם. בסופו של דבר עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 3 שנות מאסר ל-7 שנות מאסר והגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה זו.

בהתייחסותה לנסיבות הקשורות בנאשם עצמו ציינה את עברו הפלילי והגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות, שסומן ע/8, המעיד כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בתחום זה, תוך שטענה כי הנאשם לא הפנים חומרת מעשיו הגם שנשפט בגין עבירות דומות ואף הוטל עליו מאסר על תנאי. עוד התייחסה לחוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה והביעה תמיהה נוכח המוטיבציה לטיפול שגילה הנאשם וכן טענה כי אין לתת אמון בדברי הנאשם לפיהם הוא מתחרט מכיוון שגם במסגרת ההליך הקודם הביע הנאשם חרטה ועבר הליך טיפולי ולמרות זאת שב לסורו כחמישה חודשים לאחר גזר הדין. עוד התייחסה לדבריהם של שירות המבחן ונותן חוות הדעת הפרטית, הנוגעים לקשייו של הנאשם להיעזר בגבול חיצוני וציינה כי יש לראות את העובדה כי הנאשם לא ראה בעונש שהוטל במסגרת ההליך הקודם אלמנט המציב גבול.

בטיעוניה ציינה כי מקומו של הנאשם הוא ברף הבינוני - גבוה של המתחם מפאת ריבוי המעשים והנזק הרב שנגרם למעורבים השונים. לדבריה, הנאשם היה מודע היטב לחומרת מעשיו ועתרה להפעלת עונש המאסר המותנה במצטרב לכל עונש אחר שיושת על הנאשם בשים לב לכך שלנאשם בעבר ניתנה הקלה אותה לא השכיל לנצל, וכן ביקשה כי בית המשפט יורה על תשלום פיצוי למתלוננים תוך שציינה כי יש מקום לאבחן את מי שלא פוצה כלל, כגון חברות האשראי ובתי העסק.

טיעוני ב"כ המאשימה מטעם הפרקליטות:

בטיעוניה התייחסה לכתבי האישום המצורפים, כתב האישום בת.פ. 42965-11-14, כתב האישום בת.פ. 7976-07-15, ותיק פל"א 180687/14 וכן לכתב האישום בהליך זה, ת.פ. 57211-07-15 אשר הוגשו מטעם הפרקליטות. בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה הנובעות מכתב האישום בת.פ. 42965-11-14, ציינה כי מדובר במעשים שבוצעו במהלך שנת 2013 בזמן שהנאשם עבד כסוכן ביטוח בסוכנות ביטוח. במסגרת עבודתו זו ניצל את תפקידו בסוכנות, הונה לקוחות וגרם להם להפקיד כספים לחשבון האישי שלו. בנוסף, עשה הנאשם שימוש בכרטיסי אשראי של עובדים של הסוכנות. באשר לכתב האישום בהליך זה, ת.פ. 57211-07-15, הזכירה כי מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2014, אז במסגרת הסכם שכירות של הנאשם מבעלי דירה סוכם כי הנאשם יעביר לבעלי הבית ערבות בנקאית על סך 50,000 ₪ והנאשם זייף בפועל את הערבות בשתי הזדמנויות והעביר לידי המתלונן. עוד הזכירה את כתב האישום בת.פ. 7976-07-15, שם במהלך שנת 2014, הנאשם צבר חובות עבור בת זוגו על סך 50,000 ₪ וזאת על ידי שימוש בפעולות בנקאיות שונות בחשבון שלה, דבר שגרם בסופו של דבר לפתיחת תיקי הוצל"פ לחובתה. בנוסף הזכירה את תיק פל"א 180687/14 במסגרתו הורשע הנאשם בכך שבשנת 2014, ניסה הנאשם לבצע מספר התקשרויות עם נציג חברת פלאפון לצורך רכישת מכשירים ניידים. הנאשם הציג עצמו כמורשה חתימה ובסופו של דבר נעצר במהלך אחת הפגישות. לטענתה ניתן

לראות כי כל אחד מהתיקים מגלה שיטה מתוחכמת לביצוע העבירות ותכנון מוקדם. עוד הזכירה את הנזק הרב שגרם הנאשם במעשיו. לדבריה, ריבוי העבירות מלמד גם על חומרת מעשיו של הנאשם ובנוסף ציינה את הרקע לביצוע המעשים הנובע מבצע כסף ורצון לרווח קל.

בהתייחסותה לערכים המוגנים שנפגעו טענה כי בנוסף לזכות הציבור לביטחון קניינו, הגנה על הסדר החברתי והמסחר ההוגן יש להתייחס גם לשוויון בפני רשויות המס ולפגיעה שנגרמה לציבור. בשלב זה של טיעוניה התייחסה למתחם העונש ההולם וביקשה כי בגין האישומים שעניינם עבירות מרמה בכתב האישום 42965-11-14, המתחם ינוע בין שנתיים לשלוש וחצי שנות מאסר ובגין עבירות המס ונוכח העובדה שהנאשם לא פעל לשינוי המצב, ולאור גובה הסכום עתרה לעונש הנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר. בהתייחסה למתחם הראוי בנוגע לעבירות המיוחסות במסגרת כתב האישום בת.פ. 57211-07-15 ובמסגרת תיק פל"א 180687/14 עתרה למתחם הנע בין מאסר מותנה למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. לבסוף בהתייחסותה לכתב האישום 7976-07-15 עתרה למתחם הנע בין 3 - 7 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הנוגעים לנסיבות הקשורות בנאשם עצמו עמדה על עברו הפלילי והמאסר המותנה שריחף מעליו במועד ביצוע העבירות, הזכירה כי הנאשם לא הפחית את הנזק שגרם ולא השיב את הכספים שגזל, בנוסף הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהתרשמות קצינת המבחן. מנגד, ציינה כי יש להתחשב בכך שהנאשם הודה, נטל אחריות, צירף תיקים, חסך העדת מתלוננים רבים וחסך מזמנו של ביהמ"ש. עוד יש להתחשב בכך ששהה תקופה לא מבוטלת במעצר וכי מדובר במאסרו הראשון מאחורי סורג ובריח. בנוסף הזכירה את רצונו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי.

בסיום טיעוניה עתרה כי יושת על הנאשם עונש הקרוב לרף העליון וביקשה כי המאסר המותנה יופעל במצטבר לכל עונש אחר שיוטל עליו. עוד ביקשה כי יוטל קנס והנאשם יחויב בתשלום פיצוי.

ב"כ המאשימה - מטעם רשות המיסים:

בטיעוניה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם כפי שהם מפורטים במסגרת כתב האישום 25479-12-14 תוך שציין כי המעשים בוצעו מתוך מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ועל ידי כך לגרוע כסף מאוצר המדינה. בנוסף ציין כי חובו של הנאשם בקופת המדינה עומד על סך של 261,297 ₪ והנאשם טרם פעל להסרת המחדל.

בטיעוניה התייחס לכך כי הנאשם במעשיו פגע בערך מוגן נוסף בדמות השמירה על יציבות המשק והשמירה על הקופה הציבורית ועל אמון הציבור בגביית המס. לדבריו, הנאשם פוגע באינטרס הציבורי החברתי של נשיאה שוויונית בנטל המס ונפגע העבירה בעבירות המס הוא הציבור בכללותו.

בהתייחסותו לענישה הנוהגת בעבירות המס ציין כי בתי המשפט הדגישו לא פעם כי עבירות כלכליות הפכו להיות מכת מדינה ונקבעה מדיניות ענישה מחמירה בדמות ריצוי מאסר בפועל לצד קנסות ניכרים, תוך מתן העדפה ברורה לאינטרס הציבור שבהרתעה מכל נסיבה אישית או כלכלית של הנאשם, עוד התייחס לענישה בדמות קנס וטען כי בעבירות המס נהוג להטיל קנסות ניכרים. בנוסף הדגיש בטיעוניה על כך שלא מדובר במעידה חד פעמית תוך שהסביר כי

ריבוי העבירות והניכוי השיטתי של מס תשומות ב-19 דוחות תקופתיים בפרק זמן של שנתיים, מעידים כי מדובר בשיטה שאימץ הנאשם במטרה להתחמק מתשלומיו. בנוסף ציין כי הנאשם היה האחראי הבלעדי בעסקו והאחראי הבלעדי לביצוע העבירות. בדבריו עתר לקביעת מתחם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי שינוע בין 5% ל-10% מסכום המחדל, ומאסר על תנאי. ב"כ המאשימה ביקש כי בית המשפט יצבור את העונש בגין הליך זה.

באשר לנסיבות הקשורות בנאשם עצמו התייחס לעברו הפלילי, להבעת החרטה ונטילת האחריות ומנגד הצביע על כך שהנאשם לא פעל להסרת המחדל באי תשלום המס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

בטיעוניו לעונש ביקש הסניגור לשים את הדגש על כך שמדובר בנאשם צעיר וכי מדובר במאסר הראשון אותו הוא מרצה. עוד ביקש לתת את הדעת לכך שאת העבירות ביצע על רקע בעיות נפשיות והתנהגותיות מהן סבל וביקש להתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם, בהבעת החרטה ונטילת האחריות וכן בחסכון המשמעותי בזמן שיפוטי רב. כמו כן, הפנה בטיעוניו להתרשמות הגורמים הטיפוליים בעניינו של הנאשם ובהם שירות המבחן, העובדת הסוציאלית בכלא מעשיהו, שחיוותה דעתה כעולה מהתסקיר וכן לחוות הדעת שהוגשה מטעם ההגנה. לדבריו, כל הנ"ל מלמדים על רצינות כוונותיו של הנאשם להשתקם ולפנות לאפיק טיפולי לאחר שנעצר לראשונה והבין כי אינו יכול להמשיך בדרך זו.

הסניגור עתר ליצירת איזון וביקש כי בית המשפט ייתן ליבו לכך שהעבירות נעברו בתקופה קצרה יחסית של שנתיים וחצי. עוד הדגיש כי היקף העבירות אינו עולה על כ-300,000 ₪ סכום שאמנם אינו נמוך אך אינו מצדיק את הענישה לה עתרו באי כוח המאשימה. לדבריו מדובר במסכת אירועים אחת שנעברה על רקע בעיות התנהגותיות, נפשיות וזוגיות ולו היו אירועים אלה באים לידי ביטוי בכתב אישום אחד, רף הענישה היה נמוך יותר ועל כן עתר לקביעת מתחם ענישה כולל לכלל העבירות שבוצעו בשים לב לכך שהנאשם "ניקה שולחן" ולכך שנהוג לחפוף תקופות מסוימות בין העונשים שהנאשם עומד לרצות בנקודת זמן נתונה. בהקשר זה הזכיר גם את עמדת המאשימה עצמה במשפטו של אהוד אולמרט ולכך שבית המשפט הוסיף חודש אחד בלבד במצטבר לעונשו. על כן, לדבריו, יש לקבוע מתחם ראוי שינוע בין שנה וחצי לשנתיים וחצי, וביקש כי בית המשפט יגזור את עונשו של הנאשם לשנתיים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם הזכיר כי מדובר בבחור בן 27, בן למשפחה נורמטיבית אשר לצד אינטליגנציה גבוהה וכישורים רבים שהפגין בתחום האומנויות והמשחק, התגלו אצלו בעיות התנהגות ובעיות נפשיות מגיל צעיר, בעיות שהובילו להתמכרות להימורים. במהלך לימודי התיכון זכה בפרסים ובתעודת הצטיינות על תרומתו למגמת התיאטרון וגם על תרומתו החברתית בבית הספר. עוד הזכיר כי במהלך שירותו הצבאי, התקבל ליחידה אליה מתקבלים אנשים בעלי מאפיינים מיוחדים אך עבר שם משבר ולאחר שחרורו מהצבא, תרם מח עצם וזכה בתעודת הוקרה. בהמשך הופיע בהצגות ואף הפיק הצגה במסגרת תיאטרון עכו.

לטענתו, השיקול המרכזי שצריך להנחות את בית המשפט בגזירת העונש הנו הודאתו של הנאשם והיותו של הנאשם

עצור ממרץ 2015, בתנאי מעצר הקשים יותר מתנאי מאסר. לדבריו, החלטתו העקרונית של הנאשם להישאר במעצר, מבטאת יותר מכל את הבנתו את חומרת מעשיו וכן את החרטה אותה הוא מביע. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם שנמסרה ללא תניות בכל התיקים שצורפו, ואת הסכמתו להיעצר עד תום ההליכים למרות שעמדה לו האפשרות להילחם על שחרורו ולנהל את ההליך הפלילי בעניינו בעודו משוחרר. בנסיבות אלה, עתירת התביעה לענישה מחמירה משגרת מסר שגוי לנאשמים אשר חוסכים באופן משמעותי זמן שיפוטי ועדויות מתלוננים.

בנוסף התייחס לגובה הנזק, שנגרם אשר לא עולה על 300,000 ₪ ולמאסר המותנה שהוטל בהליך בו היקף הנזק הועמד על 6,000 ₪. כמו כן, טען כי למעט שני תיקים משמעותיים, כל אחד מיתר התיקים יכול היה להיות אחד מבין האישומים המצטרפים לכתבי האישום המשמעותיים, לו לא היו מוגשים בידי יחידות שונות. בנוסף הזכיר כי בניגוד למקרים אחרים בהם יש אלמנט של תחכום ושימוש באמצעי טכנולוגיה מיוחדים, הרי שבמקרה הנדון מדובר בביצוע שאינו מתוחכם ושאינו מערב מספר עברייני מרמה הנעזרים האחד בשני, אלא לכל היותר מדובר בעבירות פשוטות באופן יחסי לביצוע ופשוטות לגילוי בפירוט החשבון. לדבריו, מדובר בהתנהגות של צעיר מבולבל שנכשל כישלון חמור ויש לראות את הדברים מנקודת מבט שונה.

בנוסף ביקש כי מעשיו של הנאשם ייבחנו כמכלול וכמסכת אירועים אחת והפנה לע"פ ג'אבר בעניין זה. עוד ביקש כי בעת עריכת האיזונים בית המשפט ישם את כובד המשקל על השיקול השיקומי, יושיט יד לנאשם ויתן לו תחושה שהדרך בה הוא צועד היא משמעותית ונלקחת בחשבון. בהקשר זה הפנה לתסקיר ולהתרשמות שירות המבחן וכן להערכת העובדת הסוציאלית בכלא מעשיו כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר. בסיום דבריו הגיש קובץ פסקי דין הנוגעים לעבירות השונות בהן הורשע הנאשם וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם וככל שהוא יחויב בתשלום פיצוי ביקש לדחות את מועד התשלום. בנוסף הזכיר כי ניתן לחלט את הערבויות שהופקדו.

לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו אשר הביע חרטה והבהיר כי הסכים למעצרו עד לתום ההליכים על מנת שיוכל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת בית המעצר.

דין והכרעה:

הנאשם נותן היום את הדין בגין רצף של עבירות מרמה וזיוף, כמו גם עבירות מתחום המיסוי. המדובר במסכת ארוכה של מעשים חמורים, אשר פגעו באופן ממשי בשורה ארוכה של ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם זכותו של הציבור להגנה על רכושו, קניינו, ופרטיותו. כמו כן פגע הנאשם בערכי המסחר ובצורך בקיומו של ביטחון עסקי, בכל הקשור לשימוש בכרטיסי חיוב. עוד ראוי להזכיר את פגיעתו של הנאשם בערך של שוויון בנשיאה בנטל המס ובפגיעה שגרם לכלכלה הציבורית, המבוססת על גביית מיסים, שנועדו לשמש את הציבור לצרכיו השונים.

אין מדובר במעידה חד פעמית אלא באורח חיים עברייני שסיגל הנאשם לעצמו, ואשר אפיין את התנהלותו לאורך שנים ארוכות בכל תחום בו שלח את ידיו. אם אסקור את מעשיו על פי סדרם הכרונולוגי, הרי שבין השנים 2009-2011, בעת שעסק בתחום האמרגנות וההפקות, ניכה הנאשם שלא כדין ובמטרה להתחמק ממס, במסגרת 19 דו"חות תקופתיים

שונים, מס תשומות בהיקף כולל של מעל 250,000 ₪. בהמשך, במהלך שנת 2013, בעת שעבד בסוכנות ביטוח, הונה את לקוחותיו וגזל מכספי מעבידו. בתקופה זו קיבל במרמה 68,000 ₪, ביצע הונאה בכרטיסי חיוב השייכים ללקוחות הסוכנות בהיקף של 40,000 ₪ נוספים וגנב מעל 35,000 ₪. במהלך שנה זו אף העלים מפקיד השומה הכנסות בהיקף העולה על 130,000 ₪, אשר נבעו מאותם מעשי תרמית שביצע.

שנת 2014 הייתה "פורייה" במיוחד ובמהלכה ביצע עבירות מרמה אשר מצאו את ביטוין בלא פחות מ-4 כתבי אישום נפרדים. כתב האישום העיקרי שדן בתקופה זו מתאר רצף של עשרות רבות של מעשי הונאה שביצע הנאשם באמצעות פרטי כרטיסי אשראי אשר התקבלו בידו במסגרת עבודתו בתחום המכירות בחברות שונות. על פני 16 אישומים מגולל כתב אישום זה מסכת ארוכה של מעשי מרמה, אותן ביצע לאורך כל שנת 2014, ואף בתחילת 2015, בהיקף כולל של 172,000 ₪ וכן עבירות ניסיון בהיקף נוסף של 25,000 ₪. לצד מסכת ארוכה זו הורשע הנאשם גם בכך שבמהלך שנת 2014 זייף החלטה של רשם ההוצאה לפועל בדבר סגירת חוב שיצר הנאשם לבת זוגו, מסמך אותו הציגה בת הזוג לראש ההוצאה לפועל מתוך אמנה כי מדובר במסמך אותנטי. כמו כן, זייף פעמיים ערבות בנקאית וכן מסמך העברה בנקאי, על רקע ניסיונו לשכור דירה, ואף התחזה למורשה חתימה בחברות שונות, זייף מסמכים של אותן חברות ועשה בהם שימוש בניסיון חוזר ונשנה לרכוש כמות ניכרת של טלפונים ניידים יקרי ערך.

מדובר אם כן במי שלאורך שנים פעל באופן מתמשך ושיטתי, במגוון רחב של דרכי זיוף מרמה והונאה, אשר נועדו להקנות לו רווחים קלים, תוך ניצול האמון שניתן בו מצד מעסיקיו השונים ומצד הלקוחות בהם טיפל במסגרת עבודתו. את מכלול מעשים אלה ביצע מבלי שנתן כל משקל לפגיעה הקשה שנגרמה עקב כך לסובבים אותו, לרבות למכריו ולבת זוגו דאז. הנאשם לא בחל באמצעים על מנת לספק את צרכיו ומאווייו, ובמעשיו ניכרים מוטיבים ברורים של תכנון מוקדם ושל תחכום לא מבוטל. כל אלה מהווים שיקולים כבדי משקל לחובת הנאשם, ומחייבים מתן מענה עונשי מכביד, מרתיע ומציב גבול.

באשר לפסיקה הנוהגת, הרי שעיינתי בפסיקה הרבה שהציגו בפני ב"כ הצדדים, כאשר כל אחד מהם שם, באופן טבעי, את הדגש, על החלטות התומכות בעמדתו. נציגי המאשימה הציגו מקרים רבים בהם השיתו בתי משפט השלום עונשים מכבידים על עברייני מרמה סדרתיים, בעוד הסנגור המלומד הצביע מצידו על כמה וכמה מקרים בהם הקלו בתי המשפט משיקולי שיקום, או מתוך התחשבות בנסיבות מיוחדות, בעונשיהם של מי שהורשעו בעבירות מס ובעבירות מרמה. לא מצאתי טעם בפירוט מלא של כל פסקי הדין בהם עיינתי, ואסתפק בהפניה לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 1579/16 ספיאן נ' מ"י (28.2.16) נדונה עתירת המבקש כנגד עונש מאסר בן 24 חודשים שהוטל עליו בבית משפט השלום. מדובר במי שהורשע במסכת של שישה אישומים בעבירות מרמה, זיוף והונאה בכרטיסי חיוב, אשר כללו קבלה בפועל של מוצרים בהיקף כספי מצומצם של כמה אלפי ₪, וכן ניסיונות, אשר לא צלחו, לרכישות בהיקף של כשלושים אלף ש"ח. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי המתחם שקבע בית משפט השלום, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר הנו מתחם ראוי. כמו כן אושר העונש שהושת על הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי המכביד. בית המשפט העליון דחה את השגתו הנוספת של הנאשם, תוך שציין כי אין מדובר בסטייה ממדיניות הענישה המקובלת.

במסגרת רע"פ 339/11 **מהרבנד נ' מ"י** (1.3.11) נדחה ערעורו של מי שהורשע גם כן בשורה של עבירות דומות של שימוש במרמה בפרטי כרטיסי חיוב לרכישת מוצרים בשווי של כ-37,000 ₪ וניסיון לרכוש מוצרים בשווי 25,000 ₪ נוספים. בית משפט השלום אימץ את הרף העליון של הסדר הטעון שהוצג בפניו, גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל והפעיל בחופף עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על המבקש הנו עונש הולם בהתחשב בהסדר הטווח שהוסכם בין הצדדים, בעברו הפלילי ובתקופות המאסר הממושכות שריצה בעבר.

על רף הענישה הנוהג ניתן ללמוד גם מהחלטות רבות של בתי משפט השלום שניתנו בשנים האחרונות במקרים דומים. כך למשל בת.פ. (כפ"ס) 55303-12-13 **מ"י נ' ליכטנשטיין** (22.10.14) הורשע הנאשם בעבירות זיוף, מרמה והונאה בהיקף כולל של 360,000 ₪. ביהמ"ש קבע מתחם ענישה כולל של 30-50 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, לעונש של 36 חודשי מאסר.

בת.פ. (רמלה) 8622-07-11 **מ"י נ' ראובן** (24.4.13) הורשע הנאשם ב-12 אישומים של מרמה והונאה בכרטיס חיוב, בכך שבהיותו אסיר קיבל לידיו פרטי אשראי של אחרים ובאמצעות שימוש במתקן הטלפון בבית הכלא ביצע מספר רב של רכישות טלפוניות. בדרך זו רכש סחורה בהיקף של 167,000 ₪ וניסה לרכוש סחורה נוספת בהיקף של 88,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם של 6-18 חודשי מאסר לכל אישום ומתחם כולל של 3-7 שנות מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נדון ל-48 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ. 21478-12-11 **מ"י נ' בובליל** (9.1.13) הורשע הנאשם בכך שבהיותו בעלים של בית מאפה העתיק וזייף כרטיסי חיוב שמסרו לידיו הלקוחות ורכש באמצעותם מוצרים בשווי 149,512 ₪. את חלק מכרטיסי החיוב העביר גם לאחרים ואף הם עשו בהם שימוש. בגין עבירות אלה נדון הנאשם ל-24 חודשי מאסר, בהתחשב בעברו הפלילי מחד ובהודאתו מאידך.

באשר לעבירות המס, הרי שברע"פ 6205/08 **הרמן ואח' נ' מ"י** (4.11.08) למשל נדון עניינם של מי שהורשעו בעבירות של ניכוי מס תשומות, מבלי שיש להם לגביו מסמך כנדרש, במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ ובעבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים עבירות לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ. בגין עבירות אלה נגזרו על המבקש 1 עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים וקנס בגובה 60,000 ₪, בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-15 חודשי מאסר ובית המשפט העליון נמנע מלהתערב בהחלטה זו.

בענייננו עולה השאלה האם יש לראות במעשיו של הנאשם אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. שאלה דומה לזו נדונה אך לאחרונה במסגרת ע"פ 5668/13 **מזרחי נ' מ"י** (17.3.16), שם הורשע המערער בביצוע שורה ארוכה של מעשי רמייה, גניבה, זיוף והלבנת הון לאחר שיצר מצג שווא לפיה הוא בעלים של חברת השקעות מצליחה המתמחה בהשקעות אך בפועל, ניהל המערער בכספים שהתקבלו בידו חיי מותרות. בדונו במתחם העונש ההולם הזכיר בית המשפט העליון את תזכיר חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ו - 2015 ועמד על תוקפו של 'מבחן הקשר ההדוק' אשר גובש בפסיקה, נוכח המפורט בתזכיר. בהתייחסו לתזכיר ציין כי "**התזכיר, נודעת לו כבדת דרך עד ש'יגדל' ויהיה לחוק...לעת הזאת אין לנו אלא הדין הקיים, כפי שנחקק וכפי**

שפורש...אך ראוי הוא כי בית המשפט כפרשנו של החוק יעשה אוזנו כאפרכסת". בסופו של דבר בחן בית המשפט העליון את מהות מעשיו של המערער, הן לפי מבחן הקשר ההדוק והן בהתאם להוראות התזכיר, והגיע למסקנה אחת, לפיה די בקביעת מתחם הולם יחיד לכלל המעשים, נוכח הזיקה והדמיון בין המעשים הגם שהם נפרדים ובוצעו כלפי מתלוננים שונים.

בשים לב לאמור **בעניין מזרחי** ולנוכח 'מבחן הקשר ההדוק' שגובש בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14), דומה כי ניתן לראות במקרה זה את כל אחד מכתבי האישום, לרבות אלה הכוללים מספר רב יחסית של אישומים, ככזה המתייחס לאירוע אחד, שכן כל אחד מהם מגבש מסכת עובדתית אחת הכוללת מספר אירועים ביניהם קשר הדוק, שנעשו בסמיכות יחסית של זמנים וכחלק מתוכנית עבריינית אחת. לפיכך, וכפי שאף עשו ב"כ הצדדים בטיעוניהם לפני, אקבע מתחם ענישה יחיד לכל אחד מכתבי האישום, מבלי לרדת לרזולוציה נמוכה יותר של כל אישום ואישום בפני עצמו.

אם אפנה כעת לקביעת המתחמים עצמם, הרי שאת המתחם המחמיר ביותר יש לקבוע לצד כתב האישום המתוקן בת.פ. 55615-03-15. המדובר כאמור במסכת של 16 אישומים הכוללים עשרות שימושים שביצע הנאשם לאורך 14 חודשים בפרטי כרטיסי אשראי שהגיעו לידיו במסגרת עבודתו בתחום המכירות בשתי חברות שונות. כמו כן כולל כתב האישום זה מעשה מרמה משמעותי באמצעות שיק שמשך הנאשם ללא כיסוי. במסגרת מעשים אלה התקבלו בידי של הנאשם מוצרים בשווי כולל של כ-172,000 ₪, כאשר ניסיונו לזכות במוצרים בשווי 25,000 ₪ נוספים לא צלח. בשים לב להיקף המעשים, הן מבחינת זמן והן מבחינת הרווח הכלכלי, לתכנון ולתחכום הכרוכים בהם, לניצול מעמדו של הנאשם בחברות שהעסיקו אותו ולניצול האמון שנתנו בו הלקוחות, ובשים לב לכלל הנסיבות, אני סבור כי יש לקבוע לצד מעשיו אלה מתחם עונש הולם הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ל-40 חודשי מאסר בפועל.

שני בדרגת החומרה הנו כתב האישום המתוקן בת.פ. 42965-11-14 ובו שישה אישומים בעבירות מרמה, גניבה והונאה בכרטיס חיוב, בהיקף כולל של כ-145,000 ₪, כמו גם הימנעות מדיווח על הכנסות אלה לרשויות המס. גם כאן מדובר במעשים ממושכים ומתוכננים, אשר בוצעו תוך ניצול מקום העבודה בסוכנות ביטוח, וקשר האמון שנוצר בינו לבין לקוחות הסוכנות. בשים לב לכלל הנסיבות יש לקבוע לצד מעשים אלה מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

שלושת כתבי האישום הנוספים בעבירות המרמה דומים למדי במרכיבי החומרה שלהם. בת.פ. 57211-07-15 מתואר אירוע בו זייף הנאשם מסמכים לרבות ערבות בנקאית ומסמך העברה בנקאי, במסגרת התקשרות שיזם לשכירת דירה. בת.פ. 7976-07-15 זייף מסמך הנחזה להיות החלטה של רשם ההוצל"פ על סגירת חוב שיצר לבת זוגו, ומסר אותו לבת הזוג אשר עשתה בו שימוש בתום לב. במסגרת תיק פל"א 180687/14 התחזה למורשה חתימה בחברה, וכן זייף והציג מסמכים של חברות שונות, על מנת לרכוש במרמה טלפונים בשווי כספי לא מבוטל. בכל אחד ממקרים אלה חומרה בלתי מבוטלת בשים לב לטיב המסמכים שזויפו, לרבות מסמכים של גופים רשמיים, ולשימוש שעשה בהם הנאשם כלאחר יד, על מנת להשיג את מטרותיו. אני ער למתחמים המקלים שהשמיעה בהקשר זה הפרקליטות, אך אני סבור כי לצד כל אחד משלושה אירועים אלה יש לקבוע רף תחתון הכולל תקופת מאסר בת חודשים בודדים, ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

לבסוף, לצד עבירות המס המפורטות בכתב האישום בת.פ. 14-12-25479, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן קנס בהיקף של 10,000 ועד 25,000 ₪.

בקביעת המתחמים שוקללו מרכיבי החומרה המצטיירים מכל אחד מהאישומים כשלעצמו, אך התייחסות לכל אחד מהאירועים בנפרד ובמנותק זה מזה, מחטיאה במידת מה את התמונה הכוללת, אותה תיארתי בפתח דברי, של מי שלאורך שנים ניהל אורח חיים עברייני, שכל כולו מרמה והונאה על חשבון הציבור. לפיכך, מוצדק יהיה במקרה זה לעשות שימוש בסמכות המוקנית לי בסעיף 40' לחוק העונשין לקביעת עונש כולל מתוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין היקף עונש המאסר שיוטל עליו. במסגרת איזון כולל זה ועל מנת לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר המתחמים שנקבעו, יינתן משקל למכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולנתוניו.

לחומרה יש לציין בהקשר זה כי אין מדובר בפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין בגין עבירות מרמה. עברו הפלילי אמנם אינו מכביד ואינו כולל מספר רב של הרשעות קודמות ועונשי מאסר, אך לחובתו הרשעה מיולי 2013 בגין שימושים בלתי מורשים בפרטי כרטיס אשראי של לקוח חברה בה עבד בעבר, בהיקף כספי של כ-6,000 ₪. מדובר במעשים שבוצעו באמצע שנת 2010, בגין נדון הנאשם, בין היתר, ל-8 חודשי מאסר על תנאי, עונש אשר הנו חב הפעלה בגין המעשים בהם הורשע הנאשם על ידי. לנאשם ניתנה אפוא הזדמנות והוצב כלפיו תמרור אזהרה בדמות מאסר מותנה משמעותי, אך לא היה בכך כדי לשנות כהוא זה מהתנהלותו, אשר אף הסלימה לאורך השנים, כפי שניתן ללמוד מכתבי האישום השונים. קיומו של עבר פלילי רלבנטי, כמו גם מאסר מותנה חב הפעלה, הנם נתונים בעלי משקל המצדיקים החמרה מסוימת בגזירת הדין. עוד ראוי לציין כי הנאשם לא פיצה מי מהמתלוננים בגין הנזקים הכספיים שנגרמו להם, ואף לא הסיר עד עצם היום הזה את מחדלי המס השונים.

מנגד ראוי להזכיר כי מדובר בבחור צעיר אשר מעולם קודם לכן לא ריצה עונש מאסר. הנאשם מוחזק כבר למעלה משנה במעצר, בתנאים לא פשוטים, ומקבל את הדין ואת עונש המאסר הממשי אשר צפוי להיות מושת עליו. כמו כן, קיימים במקרה זה מספר שיקולים כבדי משקל המצדיקים הימנעות ממיצוי מלא של הדין עם הנאשם. בראש ובראשונה יש להזכיר בהקשר זה את הודאתו של הנאשם, בכל המיוחס לו ואת החיסכון הניכר בזמן שיפוטי ובשמיעת העדויות. אין להקל ראש בחשיבות הודאה זו שכן מעבר לחיסכון המשמעותי ביותר בזמן ובמשאבים ציבוריים הכרוך בהודאות ובצירוף התיקים, יש בה משום ביטוי ממשי לנטילת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו ולחרטה הכנה שהוא חש. הנאשם מבצע למעשה מעין "ניקוי שולחן" מלא, של כל התיקים התלויים ועומדים לחובתו, ושומה על בית המשפט לעודדו בדרכו זו ולתת לה ביטוי במסגרת האיזון העונשי הכולל.

עוד ראוי להתחשב במידת מה בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן, ובתרומתו החיובית בעבר לחברה ולקהילה, כמפורט במסמכים שצורפו וסומנו ע/6. כמו כן, ראוי להתחשב לקולא בהיבטים החיוביים בהתנהלותו הנוכחית, כפי שהם מעוגנים בתסקיר ובחוות הדעת הפרטית ע/5. מסמכים אלה משקפים קיומה של מוטיבציה כנה מצידו של הנאשם לשנות מדרכיו ולנצל את תקופת מאסרו לצורך השתלבות בהליך טיפולי משמעותי וארוך טווח, אשר על פי הערכת שירות המבחן צפוי להביא להפחתת הסיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד, לאחר השחרור. כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם מכיר בחומרת התנהגותו, חווה תחושת בושה, לוקח אחריות על

בחירותיו ומבטא תחושות חרטה תוך שהוא מבין את נזקקותו לטיפול. מכלול שיקולים אלה יביא למיתון התוצאה העונשית הסופית, גם אם זו חייבת להיות מכאיבה ומרתיעה, ולחפיפה מסוימת בין העונשים, לרבות בכל הנוגע להפעלת המאסר המותנה, והכל מתוך תקווה כי הנאשם ישכיל לנצל את תקופת מאסרו לצורך קידום הליכי הטיפול.

באשר למרכיבי הענישה הכספיים, הרי שאני ער למצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי במסמכים שהוגשו על ידי בא כוחו, אך בשים לב לכך שהורשע בין היתר גם בעבירות מס בעלות היבט כלכלי מובהק, לא ניתן להימנע מהשתת קנס (ראו לעניין זה רע"פ 254/06 **קעדאן נ' מ"י** (20.6.06)). עם זאת, לנוכח המצב הכלכלי הנ"ל, גובהו של הקנס שיוטל יהיה מתון באופן יחסי ותינתן האפשרות לשלמו בתשלומים לאורך זמן. בהעדר מידע מבוסס לגבי מתלוננים פרטיים שלא פוצו בגין הנזק שנגרם להם על ידי חברות האשראי או החברות בהן הועסק הנאשם בעת שביצע את המעשים, לא אשית על הנאשם במסגרת הנוכחית תשלום פיצוי, ואותיר זאת להליכים אזרחיים עתידיים, ככל שיוגשו.

לאור כל האמור לעיל הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 46 חודשים.
2. אני מורה על הפעלתו, חציו בחופף וחציו במצטבר, של מאסר מותנה בן 8 חודשים, אשר הושת על הנאשם במסגרת תיק פלילי 39166-09-12. בהתאם לכך ירצה הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 15.3.15.
3. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם עבירה על חוק כרטיסי חיוב, עבירה המנויה בסימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין או עבירת מס מסוג פשע.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לא יעבור הנאשם עבירת גניבה או עבירת מס מסוג עוון.
5. קנס בסך 30,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.7.16.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' ניסן תשע"ו, 13 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

